Το καλοκαίρι εκείνο έγιναν οι Ολυμπιακοί αγώνες στους οποίους ο Ανδροσθένης από την Αρκαδία νίκησε, για πρώτη φορά, στο παγκράτιο. Οι Ηλείοι απόκλεισαν από τον ιερό χώρο τους Λακεδαιμόνιους οι οποίοι ούτε θυσίες μπόρεσαν να προσφέρουν, ούτε να πάρουν μέρος στους αγώνες.

Είχαν αρνηθεί να πληρώσουν το πρόστιμο που τους είχαν επιβάλει οι Ηλείοι σύμφωνα με τον ολυμπιακό νόμο, επειδή είχαν εκστρατεύσει εναντίον του φρουρίου Φύρκος και είχαν στείλει οπλίτες στο Λέπρεο κατά τη διάρκεια της ολυμπιακής ανακωχής. Το πρόστιμο, σύμφωνα με τον νόμο, ήταν 2.000 μνες (δύο εκατομμύρια δραχμές), δηλαδή δύο μνες κατά οπλίτη. Οι Λακεδαιμόνιοι έστειλαν πρέσβεις και διαμαρτυρήθηκαν λέγοντας ότι ήταν άδικη η καταδίκη τους και ισχυρίζονταν ότι, όταν είχαν στείλει τους οπλίτες, η ολυμπιακή ανακωχή δεν είχε ακόμα αναγγελθεί στη Λακεδαίμονα. Οι Ηλείοι αποκριθήκαν ότι η ανακωχή είχε κιόλας αρχίσει να ισχύει στη χώρα τους - και πραγματικά αναγγέλλεται πρώτα στην Ηλεία - και ότι ενώ οι ίδιοι ησύχαζαν και ήσαν ανύποπτοι, αφού υπήρχε εκεχειρία, οι Λακεδαιμόνιοι είχαν επιτεθεί αιφνιδιαστικά. Οι Λακεδαιμόνιοι αποκριθήκαν ότι αν οι Ηλείοι θεωρούσαν ότι οι Σπαρτιάτες τους είχαν αδικήσει, δεν έπρεπε ν' αναγγείλουν την ανακωχή και στη Λακεδαίμονα. Την είχαν, όμως, αναγγείλει δείχνοντας έτσι ότι δε θεωρούσαν πως είχαν αδικηθεί και από τότε δεν είχε γίνει καμιά εχθροπραξία εναντίον τους. Αλλά οι Ηλείοι επέμεναν στα επιχειρήματά τους και είπαν ότι κανείς δε θα τους έπειθε πως οι Λακεδαιμόνιοι δεν τους είχαν αδικήσει. Αν όμως δέχονταν οι Λακεδαιμόνιοι να τους αποδώσουν το Λέπρεο, τότε ήσαν έτοιμοι να παραιτηθούν από το πρόστιμο και θα πλήρωναν οι ίδιοι στο θεό για λογαριασμό των Λακεδαιμονίων, το μερίδιο που τους αναλογούσε.

Οι Λακεδαιμόνιοι δεν το δέχτηκαν και οι Ηλείοι έκαναν άλλη πρόταση. Να μην αποδώσουν οι Λακεδαιμόνιοι το Λέπρεον, αν επέμεναν στην άρνησή τους, αλλά αφού επιθυμούσαν τόσο ζωηρά να χρησιμοποιήσουν τον ιερό χώρο, ν' ανέβουν στο βωμό του Ολυμπίου Διός και να ορκιστούν μπροστά στους Έλληνες ότι θα πληρώσουν το πρόστιμα αργότερα. Αλλά ούτε αυτό δέχτηκαν οι Λακεδαιμόνιοι. Αποκλείστηκαν από το ιερό και από τους αγώνες και έκαναν τις θυσίες στη Σπάρτη, ενώ όλοι οι άλλοι Έλληνες, εκτός από τους Λεπρεάτες, πήραν μέρος στους αγώνες. Οι Ηλείοι φοβόνταν μήπως οι Λακεδαιμόνιοι μπουν με τη βία για να κάνουν θυσίες. Όπλισαν τους νέους και τους έβαλαν φρουρούς. Ήρθαν να τους ενισχύσουν χίλιοι Αργείοι και άλλοι τόσοι Μαντινείς και ιππείς Αθηναίοι που περίμεναν στην Αρπίνη ν' αρχίσουν οι αγώνες. Επικρατούσε μεγάλη ανησυχία στην εορτή, μήπως οι Λακεδαιμόνιοι έρθουν ένοπλοι και κορυφώθηκε η ταραχή όταν, μέσα στο στίβο, οι ραβδούχοι χτύπησαν τον Λακεδαίμονα Λίχα του Αρκεσιλάου. Είχε νικήσει το δίζυγο άρμα του κ' επειδή δεν είχε δικαίωμα ν' αγωνιστεί, ανακηρύχτηκε νικητής στο Δημόσιο των Βοιωτών - στ' όνομα του οποίου είχε εγγραφεί το άρμα του - και τότε αυτός προχώρησε στον στίβο και στεφάνωσε τον ηνίοχό του για να δείξει φανερά ότι το άρμα ήταν δικό του. Όλοι τρόμαξαν με το επεισόδιο και περίμενα ότι θα συμβούν γεγονότα. Αλλά οι

Λακεδαιμόνιοι δεν έκαναν τίποτε και η εορτή τελείωσε ομαλά. Μετά τους Ολυμπιακούς οι Αργείοι και οι σύμμαχοί τους έστειλαν αποστολή στη Κόρινθο για να της ζητήσει να προσχωρήσει στη συμμαχία τους. Έτυχε να βρίσκονται εκεί και πρέσβεις των Λακεδαιμονίων. Έγιναν πολλές διαπραγματεύσεις που δεν κατέληξαν σε τίποτε. Έγινε σεισμός και οι αντιπροσωπείες γύρισαν η καθεμιά στην πατρίδα τους.